

afgifter, som vi bliver tvunget til at sætte i vejret, kan vi hente det ind ad anden vej – og omvendt: Hvis vi skal sænke afgifter på nogle områder, kan vi hente provenuet ind ad anden vej. Der er taget højde for det, hr. Jann Sjursen nævner, i formuleringen af skattestoppet.

Når det angår ulandsbistanden, er det ganske rigtigt sådan, at vi har fastfrosset beløbet, dog således at det hele tiden følger prisudviklingen. Men når bruttonationalproduktet stiger – og det stiger jo mere end pris- og lønudviklingen – vil man se, at procenten falder.

Det er klart, og det står jo også i regeringsgrundlaget, at vi har den opfattelse, at Danmark skal ligge i toppen, og den nederste smertegrænse er selvfølgelig de 0,7 pct. Men jeg mener stadig, vi skal ligge højere. Jeg mener, vi helst skal ligge oppe omkring de 0,8 pct., men jeg synes, det ville være vanvittigt at bide sig fast i et tal med så små decimaler, for det er jo aldrig til at vide helt præcist, hvor meget bruttonationalproduktet i øvrigt stiger fra det ene år til det andet. Men det er deromkring, grænsen ligger.

(Kort bemærkning).

Jann Sjursen (KD):

Vi har tidligere haft en målsætning for udviklingsbistanden, som hed 1 pct. af bruttonationalindkomsten, og selv om det, som hr. Lars Barfoed siger, er små tal, er det altså store penge for de allerfattigste i udviklingslandene. Det skyldes jo, at netop ved at koble bistanden sammen med bruttonationalindkomsten giver vi så meget i udviklingsbistand, som vores økonomiske formåen på mange måder rækker til. Det er bruttonationalindkomsten jo et udtryk for, så derfor må vi sige, at det ikke er uinteressant, hvilken smertegrænse Det Konservative Folkeparti vil acceptere i den sammenhæng. Men jeg kan forstå, at det får vi ikke noget præcist svar på her, og heller ikke svar på, hvordan Det Konservative Folkeparti vil diskutere skattestoppets eventuelle omformulering.

Lad mig så prøve på et tredje område, nemlig det familiepolitiske område. Hvilke prioriteringer er det, Det Konservative Folkeparti reelt vil gøre til sine i forhandlingerne om det kommende års finanslovsforslag? Er det, som familieministeren har sagt, bare et spørgsmål om, at vi nu skal have sikret pasningsgarantien i alle kommuner? Eller vil Det Konservative Folkeparti være med til at give rammen et løft og også sikre en anden udmøntning af pengene på området, så der bliver mere tid til børnene sammen med

forældrene i stedet for mere tid i daginstitutionen, fordi endnu flere kommuner kan leve op til pasningsgarantien?

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Jeg vil godt sige, at jeg synes egentlig, jeg svarede meget præcist på begge hr. Jann Sjursens spørgsmål. Om ulandsbistanden sagde jeg, at den nedre grænse er de 0,7 pct., men vi ser helst, at Danmark ligger omkring de 0,8 pct., og når vi ser på budgetoverslagsårene, holder vi os jo over de 0,8 pct. i de nærmeste år. Der er altså ikke umiddelbare problemer, men det kan der komme en dag, og derfor er det en vigtig melding at sende, at så er vi selvfølgelig også parate til at sætte beløbet i vejret.

Kl. 15.15

Når det gælder prioriteringer på børnefamilieområdet, er pasningsgarantien meget højt prioriteret hos os, men vi er også parate til at diskutere andre forbedringer. Jeg er enig i, at fleksibiliteten i børnefamiliernes hverdag på andre områder er betydningsfuld, så vi er parate til at diskutere også andre tiltag, men vi skal selvfølgelig også finde finansieringen af dem.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Det er tydeligt, at hr. Lars Barfoed har forberedt sig på, at talen her er den sidste af slagsen inden et folketingsvalg, og derfor skal der smøres tykt på om alle de gode ting, som er opnået. Men for lige at lave enkelte korrigerende bemærkninger er det dog en kendsgerning, at arbejdsløsheden er højere i dag, end den var sidste år ved behandlingen af finansloven; at der i dag bruges færre penge på miljøet, end der er gjort tidligere; at der i dag er afsat færre penge til børnefamilierne end tidligere, og at der under denne regering bruges færre penge pr. elev i folkeskolen end tidligere. Det er blot for lige at korrigere nogle af de meget rosenrøde superlativer, som hr. Lars Barfoed var fremme med.

Jeg hæftede mig ved, at et af punkterne i hr. Lars Barfoeds ordførertale var om børnefamilierne. Det blev nævnt lidt staccatoagtigt, at dem skulle vi også se på. Børnene skulle have sund mad, og man skulle være god ved børnene, men der var ingen konkrete initiativer.

Jeg vil gerne spørge hr. Lars Barfoed, om hr. Lars Barfoed er enig med familieministeren, som siger, at der skal sættes handling bag begrebet sund mad til børnefamilierne. Vil Det Kon-